

Реферат на тему: "Антон Павлович Чехов"

Антон Чехов

Тематична-атестаційна робота
з світової літератури на тему:
"Антон Павлович Чехов"

Антон Павлович Чехов.

П.А.Чехов народився 17 січня 1860 р. в м. Таганрозі. Його батьку належала невеличка крамничка. Торгували в ній з 5 год. ранку до 11 вечора. Павлу Ігоровичу повинні були допомагати сини. Батько був дуже обдарованим чоловіком: любив співати, грав на скрипці, малював. Але любов і ласку в сім'ї діти бачили лиш зі сторони матері, доброї, лагідної жінки. А.П. Чехов говорив: "Талант у нас зі сторони батька, а душа зі сторони матері". Батько надав своїм синам освіту: вчилися в гімназії, займалися музикою, вивчали іноземні мови. Чехову було тринадцять років коли він перший раз потрапив у театр. З того часу почалося захоплення майбутнього письменника сценою.

1876 р. батько Чехова розорився і переїхав в Москву так само як і брати які там вчилися. Антон без усяких умов залишився в Таганрозі закінчувати гімназію. Всі ці роки йому доводилося тяжко працювати. Він повинен був не тільки утримувати себе та платити за навчання, але й допомагати сім'ї, яка жила в страшній бідності Москві. Антон Павлович Чехов після закінчення гімназії переїхав у Москву. Став студентом-медиком, а невдовзі і співробітником гумористичних журналів.

В 19 років він уже утримував сім'ю. початок літературної діяльності Чехова відноситься до 80-х рр. Це були важкі часи. Розповіді молодого почали з'являтися у журналах "Осколки", "Стрекоза". Після закінчення медичного факультету Московського університету в 1884 р. Чехов разом із сім'єю переїхали на літо в м. Воскресенськ недалеко від Москви. Після закінчення університету він практикував у містечку недалеко від Воскресенська, а потім завідував лікарнею у Звенигороді.

До подорожі на Сахалін письменник готувався дуже ретельно. Читав книги по історії, етнографії, метрології. В серпні 1890 р. хворий туберкульозом, лікар і письменник відправився у далеку дорогу. Чехов прожив на Сахаліні 2 місяці. Не дивлячись на широку суспільну діяльність Чехов не припиняв літературної діяльності. У зв'язку з хворобою йому прийшлося переїхати до Ялти. Антон Павлович купив собі участок землі. В листопаді 1898 р. почалося будівництво і посадка дерев. Не дивлячись на тяжку хворобу, Чехов цікавився всім що відбувалося навколо. До Чехова завжди приїздили вчені, літератори, професори. В січні 1900 р. Антон Павлович отримав лист з повідомленням про те, що його вибрали в почесні академіки.

1902 р. Чехов відмовився від цього звання через те, що таке ж звання забрали у Горького, з яким він часто зустрічався в Ялті.

Великою радістю для письменника був приїзд Московського художнього театру до Криму на гастролі. Одною з перших постановок театру була п'єса Чехова "Чайка". Рукопис п'єси він послав в Петербург, в Александрівський театр. Восени 1896 р. була постановка п'єси, але вона виявилася невдалою. 17 грудня 1898 р. відбувся перший спектакль "Чайка" в Художньому театрі. Він пройшов з феноменальним успіхом. Досі на сирій занавісці Московського Художнього Академічного театру глядачі бачать зображення чайки, яка стала його емблемою.

Весною 1904 р. здоров'я письменника різко погіршилося. Лікарі наполягали на переїзді до Боденшвейлера — німецький курорт для легеневих хворих на границі Швейцарії. 2 липня 1904 р. Чехов помер.

Чехов та Україна.

Творчість Чехова тісно пов'язана з Україною. Весною 1887 р. він подорожував по Донецькому краю. Літні місяці 1888 і 1889 рр. провів під Сумами, відвідав Гоголеві місця на Полтавщині і Харківщині. Люди і природа України зображені ним у повісті "Степ"; оповідання "Святий вночі", "Мрії", "Щастя", "Козак", "Людина у футлярі". Захоплювався "Кобзарем" Шевченка, знав і високо цінував творчість Котляревського, Карпенка-Карого, Кропивницького та ін. Листувався з Марією Заньковецькою. Музеї Чехова відкрито в Сумах та Ялті.

Творчість Антона Павловича Чехова

"Страшная сила его таланта именно в том, что он никогда ничего не выдумывает то себя, не изображает того, чего нет на свете..."

"Острів Сахалін" — книга про життя каторжан.

"Хамелеон", "Товстий і тонкий" — гумористичні оповідання.

"Унтер Пришибєєв", "Учитель словесності", "Анна на шиї", "Іонич", "Людина у футлярі", "Агрус", "Наречена", "Дама з собачкою", "Палата № 6", "Будинок з безонаном", "Дядя Ваня" — оповідання.

"Чайка", "Дядя Ваня", "Три сестри", "Вишневий сад" — драматичні твори.

"Людина у футлярі"

"Нет, больше жить так невозможно!"

Сільським вчителям і земським лікарям просто і скромно ділячи своє велике діло, Чехов присвятив багато прекрасних сторінок.

Як тепло писав Чехов про вчителів, які різноманітні характери створені ним. В 1898 році Чехов писав видавцеві: "Прислані в коректурі розповіді "Людина в футлярі", "Крижовник" і "Про любов" — розповіді приналежні до серії, яка ще не закінчена..." Так письменник вказував, що ці розповіді зв'язані між собою. Їх об'єднують не тільки обличчя: вчитель гімназії Буркін і ветеринарний лікар Іван Іванович Чимша-Гімалайський, але й спільна глибока думка: якщо люди бояться нового, відгороджуються від оточуючого їх життя, всі сили тратять на досягнення мети, важливої тільки для них, якщо їм гіркі спільні інтереси і життя інших і нема бажання боротися перешкодами, які виникають, вони морально помирають.

В розповіді "Людина в футлярі", написаному в 1898 р., в якійсь мірі відбилася

атмосфера гімназії, де вчився Чехов, а в Беліковому товариші Антона Павловича впізнали вчителя латині, який доносив класним наглядачам на учнів, директору — на вчителів, попечителю навчального округу — на директора. Потрібно змінити життя. "Більше так жити неможливо — це основна думка розповіді "Людина в футлярі".

"Чайка"

Слава Чехова драматурга розпочинається з п'єси "Чайка", яку він почав писати наприкінці 1895 р., а закінчив у червні 1896 р. Це була п'єса про долю митця і служіння мистецтву. Ніні Заречній, актрисі за покликанням, випадають на долю важкі страждання. Живучи у розлуці з коханим чоловіком, що покинув її, і втративши дитину, вона все ж знайшла своє місце в житті: Нана стала справжньою актрисою, своєю грою вона полонить серця глядачів. Вона говорить Треплеву "Я вже справжня актриса, я граю з насолодою, з захопленням, п'янію на сцені...". Треплев не задоволений традиційним мистецтвом і прагне створити драму яскраву, сильну та самобутню. Проте він не йде далі суб'єктивних мрій. Холодна риторика, абстрактність образів гублять його п'єсу. Пошуки Треплевим нових форм не підкріплені пошуками нових ідей, не мають під собою світоглядних основ. Побачивши непотрібність свого мистецтва Треплев переконується у непотрібності свого життя. Не вбивши себе через нещасну любов Треплев покінчує з собою, зазнавши поразки в мистецтві.

Другий письменник в п'єсі — Григорін виступає за правдиве, реалістичне мистецтво. Він висловлює багато правильних думок, проте його не надихає велика ідея, мета. Процес творчості для Григоріна болючий. В Григорівна багато доброго, бо ж не випадково його люблять і Ніна, і Аркаді на, з повагою ставиться і Маша, але він людина, у якій поєднується горіння таланту з в'ялістю і байдужістю.

Якостями справжнього художника наділена Ніна Заречна. В її уявленні служіння мистецтву — подвиг, воно вимагає всього життя. На такий подвиг здатна Ніна. Якщо цього немає, якщо талант не проявляється — людина гине, як Треплев. Чехов перевіряє своїх героїв на їх вірність почуттю, на їхню здатність підпорядковувати своє життя мистецтву. Помітне місце в п'єсі займає образ Дорна.

Це лікар, розумний, проникливий і людяний. Життя він прожив гідно. Це один з кращих образів Чеховського лікаря. Йому письменник передає дуже глибокі роздуми про мистецтво, зокрема оцінки твору Треплева. Можна з певністю сказати, що це Чеховські думки.

Особливості п'єси визначив сам Чехов: "Комедія, три жіночі ролі, шість чоловічих, чотири акти, пейзаж; багато розмов про літературу. Мало дії, п'ять пудів любові". Ослабленість сюжету ("мало дії"), лірична наповненість, використання пейзажу з метою розкриття філософського змісту і звукове оформлення, перевід дії у підтекстовий план — все було новим для театру. Важливим нововведенням Чехова було те, що побут і повсякденне життя героїв подані у ній в такій складності, суперечливості, що за зовнішньою малозначністю читач і глядач відчують великі думки.

Для означення цього глибинного життя, що протікало за зовні незначними подіями, видатний режисер Станіславський увів термін "підводна течія".

Тести

1. А.П.Чехов народився в місті:
 - а) Петербург
 - б) Москва
 - в) Таганрог
2. Куди переїхала сім'я майбутнього письменника після банкрутства?
 - а) в Москву;
 - б) в Сахалін;
 - в) в Ялту.
3. У Московському університеті Антон Чехов навчався на факультеті:
 - а) медичному;
 - б) юридичному;
 - в) історичному.
4. Місто, в якому Антон Павлович був завідувачим лікарнею:
 - а) Воскресенськ;
 - б) Звєдигород;
 - в) Крим.
5. Куди відправився письменник подорожувати у 1890 р.?
 - а) в Одесу;
 - б) в Сахалін;
 - в) в Петербург.
6. Яка важка хвороба мучила Чехова?
 - а) сухоти;
 - б) виразка;
 - в) туберкульоз.
7. Яке звання отримав Антон Павлович Чехов у 1900 р. (від якого він згодом відмовився)?
 - а) почесний академік;
 - б) почесний літературознавець;
 - в) почесний письменник.
8. Яка п'єса була першою представлена глядачеві у Московському художньому театрі?
 - а) "Дядя Ваня";
 - б) "Три сестри";
 - в) "Чайка".
9. Музеї Чехова відкриті
 - а) у Сумах;
 - б) у Ялті;
 - в) в Харкові.
10. З ким листувався письменник під час перебування на Україні:
 - а) з Марком Кропивницьким;

б) з Марією Заньковецькою;

в) з І.Котляревським.

11. Про які роки написане оповідання "Людина в футлярі"?

а) навчання в університеті;

б) перебування на курорті;

в) навчання в гімназії.

12. "Людина в футлярі" — оповідання про:

а) мовчазного замкнутого чоловіка;

б) підлабузу — донощика;

в) дивака в футляроподібному пальто.

Використана література:

1. "Російська література", Київ, 1989 р.

2. "Зарубіжна література", Тернопіль, 1999 р.